

ג. למסקנת הסוגיא, אסור למכור בהמה לישראל החשוד שימכרנה לגוי באיסור. וכן אסור למכור כלי זיין ללסטים, הגם שאינו חשוד על שפיכות דמים, כיון שלעיתים כשגוזל ורודפים אחריו, הוא נלחם בכלי זיין ומציל את עצמו ונשמט, ומאבד הלה את ממונו.
הרי"ף והרא"ש השמיטו אוקימתא זו, במשמוטא.

דפים טו – טז

- כה. א. האם מותר למכור לנכרים דברים המסייעים להם בלחימתם?
ב. מה דין מכירת אריה ושאר חיות לעובדי כוכבים?
ג. אלו מבנים מותר לבנות להם ואלו אסור?

א. אסור למכור לנכרים כלי זיין. ובכלל זה כל ברזל שמיעדים אותו לכלי מלחמה, כגון עששיות של ברזל שמארץ הודו. [וכן אין משחזים להם את הזיין ואין מוכרים להם לא סדן (= סד) ולא קולרים (= שלשלת הנמונה בצואר) ולא כבלים ולא שלשלאות של ברזל. אחד עובד כוכבים ואחד כותי, שאעפ"י שהכותים אינם חשודים על שפיכות דמים, אסור מאחר והם ימכרו לעכו"ם].
כלי מגן, כגון תריסים – מחלוקת תנאים; ושתי לשונות יש בגמרא בטעם הדעה האוסרת – הטעם האחד, משום שאותם כלים עוזרים ומגנים עליהם. ולפי טעם זה, אפילו חטים ושעורים אין למכור להם במקום שאפשר בלא איבה. טעם אחר – הואיל וכשכלי מלחמתם אוזלים, משתמשים בתריסים להרוג, לכך אסור. רב נחמן פסק כדעת 'יש אומרים' להתיר למכור להם תריסים, כי כשכליהם אוזלים בורחים ואינם הורגים בתריסים.
מבואר בגמרא שמכירה לפרסים המגנים על היהודים – מותרת.

ועל זה סומכים עתה (תוס'; ז"ד קנא,ו).

יש לשמוע מכלל דברי התוס' שאין להתיר מכירת דבר שיש בו נזק לרבים משום צורך פרנסה ליהודים שאינם דרים ביחד. ואין זה דומה למכירת בהמה גסה. ולא כן כתב בהגהות מיימוניות (הל' רוצח יב). וצע"ק (אמת ליעקב).

ב. שנינו במשנה, אין מוכרים להם דובים ואריות וכל דבר שיש בו נזק לרבים. ומשמע לכאורה שאריה מתורבת שאינו מסוכן – מותר. ואילו בשם רב ושמואל מסרו שחיה גסה דינה כבהמה גסה שאסור למכרה לעכו"ם. ונאמרו בגמרא כמה דרכים בישוב הדברים; –
לדברי רבה בר עולא – רק באריה שבור מותר, וכרבי יהודה המתיר מכירת שבורה. לרב אשי – כל אריה הריהו 'שבור' אצל מלאכה, הלכך אם אינו מזיק מותר למוכרו להם (לפרש"י רק לרבי יהודה מותר, והתוס' מפרשים גם לחכמים), ולא אמר רב אלא בכגון ערוד שעושים בו מלאכה [כגון בית מר יוחני שמטחינים בו ריחים]. ורב נחמן צדד לומר שאריה חיה דקה היא ולא גסה, הלכך מעיקרא לא קשה על רב כלום (ואין כן דעת רב אשי ועוד אמוראים).
ואילו רב חנן בר רבא (או רב חנן בר רב חסדא) חולק על רב, ולדעתו כל חיה גסה (שאינה מסוכנת) הרי היא כבהמה דקה לענין מכירה, שאין בה איסור אלא לפי מנהג המקומות. והשיבו בגמרא על דבריו.

ג. מבנים שגויים שופטים ודנים בהם להריגה, וכן אצטדין שהשור הורג בני אדם וכדומה – אסור לבנות להם. אבל מרחצאות, או שאר טירות ומבצרים המשמשים כאוצרות וכד' – מותר. וכשמגיע לכיפה (שמניחים שם דמות אליליהם) – אסור לבנות.